

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۵/۰۸

د ستراتیژیکو او سیمه‌ئیزو څېړنو مرکز

مشورتي لویه جرگه؛ د سولې په پروسه یې اغېزې

د ټولو مخالفونو او ناندریو سره سره د سولې په پار مشورتي لویه جرگه، تېره دوشنبه د ثور په ۹مه، پیل او ۵ ورځې یې دوام وکړ. د جرگې موخه دا وه چې سوله تعریف کړي، حدود یې وټاکي او حکومت ته په دې اړه لازمي مشورې ورکړي. حکومت د جرگې پیل د سولې لپاره د بین الافغاني خبرو پیلامه وگڼله او په دې توگه یې کوشش وکړ چې د سولې په روانه پروسه کې له ځنډې څخه د خبرو مرکز ته ور ودانگي. ښکاره خبره ده چې حکومت د سولې په اړه خپل تعریف لري او حدود یې هم ورته معلوم دي. اما د سولې لپاره د حکومت پر تعریف نه یواځې دا چې اجماع نه شته بلکې د همدې تعریف له کبله د سولې په روانه پروسه کې د حکومت رول ضعیف او په ځینو مواردو کې د مخالفت تر حده رسېدلی دی. د عوامو لویې کتلې، سیاسي گوندونو، مدني ټولنو، د هېواد پخواني ولسمشر حامد کرزي، او نورو نفوذ لرونکو شخصیتونو د سولې په اړه د حکومت د دریځ مخالفت کړی او په دې اړه یې په ناغېریو تورن کړی دی. په دې اړه د افغان سولې لپاره د امریکا ځانگړي استازي زلمي خلیلزاد هم پر حکومت مکرري نیوکې کړې دي. د مخالفونو، فشارونو او د سیاسي انزوا په دې چاپېریال کې ولسمشر محمد اشرف غني او متحدینو یې مناسب ولید چې د سولې په نامه د یوې مشورتي جرگې له لارې خپل موقف پیاوړی کړي.

د جرگې دغړو او رئیس انتخاب:

حکومت اعلان وکړ چې د جرگې غړي به نیمه انتخابي بڼه ولري. د ۳۲۰۰ څخه نږدې ۱۰۰۰ تنه له کابل او نورو یې له ولایاتو څخه په جرگه کې گډون وکړ. په ولایاتو کې یو کمیسیون، چې د ولایتي شورا مشر، د ولایت د ښځو چارو رئیس، د ولایت د علماوو د شورا مشر، د مدني ټولني استازي او نور په کې شامل وو، د والي تر نظارت لاندې د جرگې غړي انتخاب کړل.

له ولایاتو څخه د غړو د انتخاب په اړه شکایات رسنیز شول او ادعا وشوه چې جرگې ته اکثر دولتي مأمورین او یا هم د ولایت او ولایتي شورا د خوښې وړ کسان انتخاب شوي دي. د کابل د نږدې ۱۰۰۰ کسيز لست په اړه معلومه

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

نه شوه چې څنگه انتخاب شول، کوم خلک انتخاب شول، او چا انتخاب کړل. په همدې دليل د جرگې د مشورې جبهه تر ډېره حده کنټرول شو.

کله چې حکومت د مشورتي جرگې د را غوښتلو پرېکړه وکړه، له هماغه اوله سره ورسره مخالفتونه پيل شول. سياسي گوندونو دا جرگه د اشرف غني ټاکنيز کمپاين وباله او د پرېکون اعلان يې ورسره وکړ. حامد کرزي که څه هم په لمړي سر کې د حکومت دا پرېکړه تائيد کړه، خو وروسته يې جرگه غير ضروري او پايلې يې مشکوکې و بللې. د حزب اسلامي مشر گلبدین حکمتيار هم مشورتي لويه جرگه غير ضروري او د سولې پر وړاندې خنډ وباله. تر ټولو مهمه دا چې د حکومت اجرائيه رئيس عبدالله شاکيت وکړ چې د جرگې په اړه ورسره مشوره نه ده شوي او جرگه به تحريم کړي.

د ډېرو سياسي څيرو د پرېکون په منځ کې ولسمشر غني وټوانېد استاد عبدالرب رسول سياف ته قناعت ورکړي چې د جرگې مشري په غاړه واخلي، هغه څوک چې تر اوسه هم د جهادي رهبرانو په مينځ کې خپل ځای لري او د هېواد په سياسي قشر کې يې تر اوسه درجه او حرمت شته. په علمي لحاظ هم د اسلامي علومو پروفیسور دی، او تاثير لرونکي خطابه لري. دا ټولې ځانگړنې پر اشرف غني د راټولو شويو افرادو له جملې څخه په يوه کې هم نه سره ټوليرې. په همدې دليل، استاد سياف، جرگې ته د مشروعت ورکولو وروستۍ تم ځای وو.

د جرگې تالار دننه وضعيت:

د جرگې تالار ځانگړی پيغام درلود. کوشش شوی وو چې جرگه يوه ملي غونډه معرفي شي. د عبدالله عبدالله تصوير د سټيج پر سر ځوړند وو. د ملي ټلويزيون خبري پوښښ هم، د کرزي او دوو تنو طالبانو تصويرونه ښودل. د دې تر څنگ، ملي ټلويزيون د لمړۍ ورځې د خبري پوښښ انحصار درلود. د نورو رسنيو خبريالانو او کامرو ته اجازه نه وه چې تالار ته ورشي او گډون کوونکو سره خبرې وکړي. د جرگې تنظيموونکو پرېکړه کړې وه چې د کمپيو کار او خبرې به د بندو دروازو تر شا کيږي. دليل يې دا وو چې گډون کوونکي بايد پرته له ويري او تشويش خپله خبره وکړي. کله چې رسنيو په دې هکله شکايتونه وکړل نو بيا ځيني رسنيو ته اجازه ورکړل شوه چې گډون والو سره په محدود وخت کې مرگي وکړي. د تالار د سمبولونو او انځورونو سره سره، د خبري پوښښ انحصار او محدوديت دا په گوته کړه چې تنظيموونکو يې غوښتل پر غونډې پوره کنټرول ولري او د غير منتظره پايلو مخ نيوی وکړي.

د رسنيو کنټرول ترڅنگ، د ولسمشر له خوا د رئيس انتصاب او د رئيس له خوا د اداري هئيت د انتصاب له کوشش څخه معلومېږي چې د جرگې د کنټرول هڅې کېدې او حکومت غوښتل د جرگې د مشورې بهير او په نتيجه کې يې پايلې کنټرول کړي.

د بحث لپاره پوښتنې:

د بحث لپاره د حکومت له خوا مشخصې پوښتنې وړاندې شوي وي چې بايد ځواب شوي وي. کومې څلور پوښتنې چې د حکومت له خوا د مشورې لپاره د جرگې گډون والو ته وړاندې شوي، په ترتيب سره د حکومت لپاره د موضوعاتو د اهميت پر اساس ليکل شوي وي، او ترکيز يې پر هغو مسايلو وو چې په تېرو څو مياشتو کې د سولې په مذاکراتو کې حکومت پرې کلک درېدلی وو.

لمړۍ او تر ټولو مهمه موضوع دا وه چې څنگه طالبانو ته قناعت ورکړل شي تر څو سولې ته غاړه کېږدي. دلته موخه دا نه ده چې طالبان اصلاً سوله نه غواړي وکړي. موخه دا ده چې طالبان څنگه حکومت سره خبرو ته حاضر کړي شي. طالبانو تر اوسه د حکومت سره له ناستې انکار کړی دی او دا يې د خپلې جگړې د مشروعيت په ضرر گڼلې ده. طالبان وايي چې بين الافغاني مذاکرات مور ته د عامو افغانانو او سياسي احزابو سره د خبرو په معنی دي نه د حکومتې اشخاصو سره. په داسې حالت کې حکومت د جرگې له لارې وغوښتل پر امريکا او طالبانو فشار راوړي تر څو حکومت، منحيث حکومت د خبرو يو طرف شي.

د دې پوښتنې لپاره د گډونوالو ځوابونه مختلف وو خو ځيني د اشتراک ټکي په کې دا وو چې په افغانستان کې بايد طالبانو ته دفتر پرانيستل شي، بهرني ځواکونه دې د تقسيم اوقات له مخې ووځي، اوربند دې وشي، او دواړه خواوې دې د اعتبار فضاء جوړوني لپاره بنديان خوشي کړي.

د بهرنيو ځواکونو وتل او يا پاتې کېدل د افغان دولت صلاحيت نه دی. له بلې خوا امريکايانو منلي ده چې که شرايط برابر شول، دوی وځي. د بنديانو خوشي کول يو معقول عمل دی خو دا عمل به طالبان د حکومت سره خبرو ته اړ نه کړی شي. په افغانستان کې طالبانو ته د دفتر پرانيستل د حکومت غوښتنه وه او دا هغه څه دي چې حکومت يې په اړه په وار وار آمادهگي ښودلې ده. خو افغانستان کې طالبانو ته دفتر پرانيستل عملي نه دی، ځکه چې په سياسي لحاظ به طالبان د حکومت تر سيوري لاندې خبرو ته زړه ښه نه کړي.

دوهمه مسئله د ارزښتونو د ساتلو مسئله ده: حکومت له جرگې مخکې د سولې په پروسه کې د اساسي قانون پر ساتلو او د ټاکنو پر کولو تاکید کړی دی. د حکومت دا دريځ په ضمني بڼه د امریکا، او په صریحه توګه د سیاسي احزابو او مخورو شخصیتونو له خوا رد شوی دی. حکومت د مشورتي جرگې له لارې د خپل دريځ د مشروعیت هڅه وکړه او تقریباً په دې اړه جرگې د حکومت د دريځ ملاتړ وکړ. مشورتي جرگې د ډېرو مسایلو د ساتلو خبره وکړه خو د اساسي قانون ساتل، ټاکنې او نظام ساتل هغه څه وو چې حکومت په موجوده وخت کې ډیره اړتیا ورته لري.

درېیمه مسئله د سولې د مذاکراتو لپاره د مذاکراتي ټیم د لېست د جوړولو بحث دی. حکومت په دې اړه د بحث ضرورت ځکه حس کړ چې د بین الافغاني خبرو لپاره په قطر کې پلان شوی مجلس د همدې لست پر سر د ناندريو له کبله وځنډول شو. حکومت وغوښتل چې د جرگې له لارې ځینې ټکي را ټول کړي او په راتلونکي کې یې د لست په جوړولو کې د افغانستان د خلکو د غوښتنې په توګه د براءت مسؤلیت پر غاړه واخلي. د نوموړې مسئلې په اړه د جرگې ځواب ډېر عام وو چې په درېیو ټکو را څرخېده؛ لیست دې عام او ټول شموله وي، متخصصین دې په کې ځای پر ځای شي، د مشورتي جرگې غړي دې په کې شامل شي، او لنډ دې وي. دا د جرگې هغه عامې غوښتنې وې چې جمهور رئیس په خپلو اختتامیه خبرو کې ورته مناسب ځواب ورکړ.

څلورمه مسئله د افغانستان په قضیه کې د دخپلو هیوادونو په اړه د حکومت د دريځ په اړه ده. دا مسئله تخصصي او د جرگې د بحث له علمي او تخصصي صلاحیت څخه لوړه وه. د جرگې مشوره هم ډېره عامه او په ځینو مواردو کې د روان وضعیت په اړه د پوهې او درک د نه شتون له کبله غیر واقعي او ایډیالستیکه وه.

پرېکړه لیک او د سولې په پروسه یې اغېز:

له پنځو ورځو مشورو وروسته مشورتي لويې جرگې د ۲۳ فقریز پرېکړه لیک په نشر سره په افغانستان کې د تلپاتې سولې غوښتنه کړې او ویلي یې دي چې د سولې پروسې د ټولو بنکېلو اړخونو سره له تفاهم وروسته د بهرنیو ځواکونو مسولانه وتلو لپاره عملي مهال وپس تنظیم شي، چې تر اوسه پورې په دومره لوړه کچه د بهرنیو ځواکونو د وتلو موضوع نه وه مطرح شوې، په پرېکړه لیک کې د ملي بنسټونو او جمهوري نظام په ساتنه ټینګار شوی دی، د اساسي قانون ساتلو؛ خو د اړتیا پر وخت یې د تعدیلېدو غوښتنه هم د جرگې د ۲۳ مادو پرېکړه لیک یوه برخه ده. د جرگې د پرېکړه لیک له مخې، افغان دولت او طالبان باید د یو بل له بنديانو سره انساني چلند او د بنديانو د تبادلې او خلاصون لپاره زمينه برابره کړي. د جرگې په پرېکړه لیک کې د روانې جګړې ختمولو لپاره د جګړې د بنکېلو غاړو له خوا د یو بل پر ضد د تبلیغاتو درولو او د بېرني او دايمي اوربند اعلانېدو او تطبیقېدو ټینګه غوښتنه شوې. همدا ډول د جرگې غړيو په سياسي گوندونو، سياسي جریانونو، اغېزناکو ملي شخصیتونو او د افغانستان له دولت څخه غواړي چې د سولې بین الافغاني خبرو اترو ته دې له یو واحد او افغانستان شموله آدرس څخه دننه شي. په پرېکړه لیک کې د افغانستان له حکومت څخه غوښتنه شوې چې له طالبانو سره مخامخ خبرو اترو لپاره یو بی طرفه پلاری وټاکي چې په هغه کې جهادي او ملي شخصیتونه، متخصصین، تجربه لرونکي، جید علما او نېک شهرت والا خلک شامل وي او تعداد یې هم تر ۵۰ زیات نه وي.

جمهور رئیس د جرگې په اختتامیه مراسمو کې وویل چمتو دی دې لويې جرگې د وړاندیز له مخې اوربند عملي کړي، خو دا اوربند به هغه مهال وي چې طالبان هم ګام پورته کړي. او د روژې په خاطر او جرگې ته په درناوي د طالبانو ۱۷۵ بنديانو د خوشی کیدو اعلان هم وکړ.

بی له شکه ددې جرگې په دایرېدو سره افغان حکومت د سولې په اړه خپله انزوا ختمه او بیرته یې ابتکار په خپل لاس کې واخیست. همدارنګه یې نړیوالو او طالبانو ته دا پیغام ورکړ چې په افغانستان کې سولې ته رسېدل، د افغان حکومت نه بغیر ممکن ندي.

په کابل کې د سولې مشورتي جرگه په داسې حال کې پای ته رسېږي چې یوه اوونۍ مخکې په مسکو کې د افغانستان د سولې په اړه د روسیې، چین او امریکا په ګډون درې اړخیزه غونډه جوړه شوې وه او دوی په افغانستان کې د سولې په اړه ګډې هوکړې ته رسېدلي. د روسیې د بهرنیو چارو وزارت له آدرسه خپره شوې اعلامیه کې راغلي چې له افغانستان څخه د بهرنیو ځواکونو پر مسؤلانه وتلو او د افغان سولې په برخه کې د لومړۍ هڅې په توګه د اوربند پر اعلان ټینګار شوی. دې هیوادونو ژمنه کړې چې د ټولو افغانانو په ګډون او د افغانانو په مشرۍ د سولې خبرو ملاتړ کوي او په دې برخه کې مرستې ته چمتو دي.

همدارنګه د امریکا ځانګړي استازي زلمي خلیل زاد هم د مسکو درې اړخیزه ناسته ستایلي او زیاته کړې یې چې د افغانستان د سولې په اړه نړیواله اجماع رامنځته شوي ده او افغان حکومت هم ددې اقدام هر کلي کړی دی.

پای